

LOVČEVA POTEZA KNIGHT MOVES

režija:

Carl Schenkel

scenarij:

Brod Mirman

fotografija:

Dietrich Lohmann

glasba:

Anne Dudley

igrajo:

Christopher Lambert, Diane Lane

produkcija:

Lamb Bear Entertainment

Lovčeva poteza se prične s parti-
jo šaha na mladinskem prven-
stvu leta 1972. Za šahovsko mizo
se soočita dva fantiča, poraženec z
nalivnim peresom zabode nasprot-
nika. Dečka, ki ne more prenesti
poraza, starši odpeljejo k psihiatru,
ki očetu in materi zabiča, da si bo
njun sin opomogel le, če mu v času
okrevanja onemogočita šahiranje.
Oče odide od doma ter zapusti
mater in sina. Mati se vdaja pijači,
njenega sina nekega večera pre-
seneti kri, ki kaplja iz zgornjega
nadstropja. V spalnici na postelji
najde svojo mater s prerezanimi
žilami, ki je v zadnjih vzdihljajih,
vendar še živa. Sin hladnokrvno
vzame šahovsko tablo s figurami,
odide iz sobe, se usede, razpostavi
figure in začne igrati ...

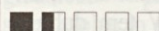
Te uvodne sekvence so režirane in
posnete tako virtuosno, da zapusti-
jo vtis, ki traja skozi celoten film.
Navedeni začetni del, ki predstavl-
ja ključ za vse nadaljnje dogodke,
je predstavljen skoraj izključno s
pomočjo slike, izgovorjenih je le
nekaj besed. Dietrich Lohmann,
Schenklov sodelavec že pri **Stek-
leni tišini** (*Silence Like Glass/
Zwei Frauen*, 1988), je ponovno
dokazal svoje mojstrsko obvlado-
vanje kamere, ki pod njegovim
nadzorstvom ostane zelo gibljava
in dobi veliko izrazno moč. Šah je
tu kraljevska igra, prepletana s
spolnostjo in smrtjo; to ne velja le
za psihopata Davida Willermana
(Charles Bailey-Gates), temveč tu-

di za Petra Sandersona (Christo-
pher Lambert), saj je njegova žena
storila samomor prav zato, ker se
je čutila popolnoma odveč in za-
postavljeno zaradi soprogove za-
svojenosti s šahom. V scenariju,
kjer je osumljenec glavni junak, za
katerega vemo, da ne more biti
morilec (četudi ima zaradi svoje
zaznamovanosti s šahom in smrtjo
s psihopatom več skupnega, kot si
je sam pripravljen priznati), za
njim pa se eden za drugim kot po-
tencialna morilca zvrstita še nje-
gov slepi svetovalec in detektiv
Wagner (Daniel Baldwin), ni nič
ameriškega: to je značilen she-
matski zaplet, na katerega toliko-
krat naletimo v italijanskih prime-
rih zvrsti psycho-giallo in orrore.
Prav tako je v načinu, kako David
bolešno aranžira trupla umorjenih
deklet — ko simbolično izvede
svojevvrsten eksorcizem spomina
na smrt svoje matere, saj jih naliči
tako, kot je bila v času svojega
samomora naličena mati, ter jim iz
teles izčrpa vso kri, pri tem pa
skrbno pazi na brezhubno čistočo
(»Jagnjetom božjim bomo puščali
kri, da bodo bela kot sneg — An-
ton Szandor LaVey, *Satanska bibil-
ija*), spet za razliko od svoje
matere, ki je tistikrat tako pones-
nažila vse okoli sebe — čutiti od-
sev morbidne poetičnosti, prisotne
v filmih Maria Bave, Riccarda
Frede in Daria Argenta. V tem
smislu ni naključna niti dodelitev
vloge slepega Jeremyja Edmondsa
— v filmih **Ples vampirjev** (*Dan-
ce of the Vampires/The Fearless
Vampire killers*, 1967) Romana
Polanskega in **Vampire Happen-
ing** (1971) Freddieja Francisca —
kar je poklon, značilen za mi-
tologijo *rip-offov* in *spin-offov*.
Ni dvoma, da je bila **Lovčeva po-
teza** mišljena predvsem kot samo-
všečni *star-vehicle* za Christopher-
ja Lamberta in njegovo soprogo
Diane Lane (Lambert je bil izvršni
producent), res je tudi, da še zdaleč
nima trdne zgradbe prejšnjih
Schenklovih del (poleg že nave-
dene **Steklene tišine** še **Hladen
kot led** (*Kalt wie Eis*, 1981), **Dvi-
galo v okvari** (*Abwärts*, 1984) in
The Mighty Quinn (1989), zaradi
nekaterih zanimivih, zgoraj nave-
denih podrobnosti pa je film vse-
eno vreden naše pozornosti.

IGOR KERNEL

TELESNI STRAŽAR

THE BODYGUARD

režija:

Mick Jackson

scenarij:

Lawrence Kasdan

fotografija:

Andrew Dunn

glasba:

Alan Silvestri

igrajo:

Kevin Costner, Whitney Houston

produkcija:

Warner Bros.

Telesni stražar je že na prvi
pogled zelo pogolten film; pred-
vsem zato, ker poskuša hlastno st-
lačiti vase vse komercialno pre-
izkušene prijeme naenkrat in pri
tem niti malo ne skriva, da so pro-
ducenti in ustvarjalci, skupaj z
glavnimi igralci, ob nastajanju tega
filma videli samo trume gledalcev
vseh let in generacij, ki se bodo
nabirale pred blagajniškimi oken-
ci, in tako v celoti spregledali dej-
stvo, da je tudi tovrsten film zgod-
ba, ki zahteva, da se igra po njenih
pravilih, se pravi po pravilih in za-
konitostih, v katere so ustvarjalci
filma vpeli zgodbo — ali kot je
svoje čase rekel *Stephen King*:
»Vsaka še tako nevarna in trdoživa
pošast je podvržena okolju in za-
konitostim forme, v kateri se
trenutno nahaja.« In tako kot pri
Kingovih pošastih, »ranljivost« fil-
ma **Telesni stražar** izvira ravno iz
zakonitosti forme, ki si jo je film
nadel — torej iz tiste točke, na ka-
teri bi moral film gledalčev pogled
iz realnost uspešno prestaviti v
filmsko realnost, in to na način, da
v to fiktivno realnost gledalec ne bi
dvomil — zato, ker je ena od
poglavitnih pridobitev filmske es-
etike ravno dejstvo, da uspe film
fiktivno realnost gledalcu pred-
staviti tako, da ta postane naši real-
nosti bolj podobna od realnosti
same; spomnite se samo na film
Basic Instinct, ki je gledalca

info

Maria Conchita Alonso.
Koproducent je Bernd Eichinger
(Zadnji odcep za Brooklyn).

Bernd Eichinger je koproducent tudi
pri filmu **Fantastic Four** (Concorde
Pictures/Constantin Film
Development), ekranizaciji
klasičnega Marvelovega stripa, na
katero smo morali toliko let čakati;
Eichinger je pri tem projektu združil
svoje sile z Rogerjem Cormanom.
Snemati so začeli februarja, režira
pa Olley Sassone.

Najnovejšemu filmu bratov Coen je
naslov **The Hudsucker Proxy**, v
njem pa igrajo Paul Newman, Tim
Robbins, Jennifer Jason Leigh in
Charles Durning. Joel je spet režiral,
z Ethanom sta ponovno skupaj
napisala scenarij, posebej zanimivo
pa je, da se jima je pri pisanju
slednjega pridružil Sam Raimi;
prijateljstvo Joela Coena z Raimijem
sega že v leto 1982, ko je Coen kot
asistent montaže sodeloval pri
sloviitem horrorju **The Evil Dead**.

Od časa do časa pri nas nekateri
filmi v distribuciji preprosto izginejo
in jih potem ni več moč najti. Da
tega pojava ne poznamo le v naših
krajih, priča primer filma **A Day at
the Beach**, posnetega pri
Paramountu pred skoraj dvajsetimi
leti. Scenarij zanj sta napisala
Roman Polanski in Peter Sellers,
režiral pa ga je Simon Hesera, danes
tako rekoč neznan avtor. To je bil
njegov prvi in obenem zadnji
celovečerec, ki ga pri Paramountu
sploh niso dali v distribucijo in film
se je nato izgubil zaradi neke
administrativne napake. Hesera se je
po tistem ukvarjal v glavnem s
snemanjem reklam. Svoj film
(pravice zanj so medtem s
Paramounta prešle na njegovo
družbo Cinema Group Co.) mu je
uspelo najti v Paramountovih
bunkerjih s pomočjo Susan Wright,
uslužbenke tega majorja. Gre za
zgodbo o očetu - alkoholiku, ki
nekega dne na obalo popelje svojo
hčerko, ki se je odtujila od njega.
Peter Sellers igra homoseksualnega
lastnika prodajalne s školjkami.

Andrej Končalovskij bo oktobra
začel snemati epski spektakel **The
Northmen** (Morgan Creek), po

info